

Et analysebrev fra Djøf
#2 Juni 2013

Danmark sakker bagud i innovationskapløb

Regeringen har tre målsætninger for innovationen i den private sektor. Men virksomhederne halter bagefter på alle tre områder, og der er ingen fremgang at spore. s. 01

Højtuddannede skaber høj værdi

Ansatte med en videregående uddannelse øger produktiviteten. Og jo længere uddannelsen er, jo mere værdi skaber medarbejderne. s. 04

Produktiviteten varierer voldsomt

Selv blandt virksomheder, der opererer i samme branche, svinger produktiviteten kraftigt. Firmaerne i toppen er op til fire gange så produktive som dem i bunden. s. 05

Erhvervsudvikling vrider Danmark skævt

Stadig flere af landets arbejdspladser ligger i Hovedstadsområdet og Østjylland. Intet tyder på, at denne koncentration standser i de kommende år, vurderer forsker. s. 06

Skævn vækst udfordrer jobindsats

Vi pendler som aldrig før, og stadig flere arbejder uden for hjemkommunen. Det gør det svært for kommunerne at løfte beskæftigelsesindsatsen, siger arbejdsmarkedsforsker. s. 07

Djøf mener s. 08

Danmark sakker bagud i innovationskapløb

Regeringen har tre målsætninger for innovationen i den private sektor. Men virksomhederne halter bagefter på alle tre områder, og der er ingen fremgang at spore.

Af Mikkel Arre, mia@djoef.dk

Vejen til dansk succes i den globale konkurrence går gennem vore hjerner. Vi kan ikke sende lønningerne eller kronekursen i styrtdyk, så vi er afhængige af gode idéer til at arbejde hurtigere, nemmere eller bedre.

Kort sagt har vi brug for innovation, mener regeringen. Den præsenterede derfor i december en ny innovationsstrategi. Ambitionen er, at danske virksomheder skal være blandt de bedste, når det gælder forskning, innovation og højtuddannede ansatte. Indtil videre halter Danmark dog bagefter på alle tre punkter.

Ingen fremskridt at spore

I maj viste tal fra Danmarks Statistik, at erhvervslivets investeringer i forskning og udvikling er stagneret i de seneste år. Og en ny rapport, som Centre for Economic and Business Research ved CBS har udarbejdet for DeFacto, viser, at også de to øvrige innovationsmål bliver svære at nå.

En virksomhed betegnes som innovativ, hvis den inden for de seneste tre år har indført enten nye

3 mål i regeringens innovationsstrategi: Blandt OECD-lande skal Danmark være i...

> Top-5 i Europa: Andel innovative virksomheder
I dag er Danmark nr. 12

> Top-5 i verden: Private forskningsinvesteringer
I dag er Danmark nr. 7

> Top-5 i Europa: Andel privatansatte med en videregående uddannelse
I dag er Danmark nr. 10

Kilde: Danmarks nationale innovationsstrategi "Danmark - Løsnings Land"

produkter, ny organisering, nye processer eller ny markedsføring. Trods denne brede definition var blot 44 procent af de danske virksomheder innovative mellem 2009 og 2011.

"Der er egentlig intet overraskende ved de her tal – og dét er dårligt nyt," siger Keld Laursen, der er professor og innovationsforsker ved Copenhagen Business School.

Han har tidligere undersøgt innovationsniveauet i det danske erhvervsliv og kalder det slående,

hvor meget de nye tal minder om hans resultater fra midt-00'erne. "På europæisk plan ligger vi et sted midt i, og forskellene mellem landene er ikke kæmpestore. Men skal vi retfærdiggøre vores høje lønninger, er det alligevel et problem, når et land som Tjekkiet ligger foran os," siger Keld Laursen.

Ambitiøst nok?

Den seneste europæiske opgørelse over andelen af innovative virksomheder er fra 2008. Her var 48 procent af de danske firmaer innovative, hvilket rakte til en 12.-plads i Europa – med lande som Portugal og Estland foran os. At nå top-5 ville have krævet en score på 55 procent. Hos Dansk Erhverv er chefkonsulent Christian Ohm glad for regeringens fokus på innovation, men mener, at politikerne burde have stræbt højere.

"Det er ikke så ambitiøst at ville være nr. 5 i Europa, når vi har så højt et skattetryk og så store krav til velfærd."

Christian Ohm, chefkonsulent hos Dansk Erhverv

Hvis Danmark var i top-5 i dag, ville BNP være 2 mia. kr. højere, viser DeFactos analyser.

Gamle varer på hylderne

Går man dybere ned i tallene, ser man, at kun hvert femte danske firma introducerede nye produkter eller services i 2009-2011.

"Det er i virkeligheden det mest problematiske. Andre typer innovation som f.eks. organisation-sændringer er også vigtige, men i den sidste ende er det centrale, at vi kan sælge attraktive produkter og services," siger Keld Laursen, professor ved Copenhagen Business School.

Denne problemstilling afspejler sig i, at blot 6,6 procent af virksomhedernes 2011-omsætning kom fra nye produkter. Hvor det placerer Danmark internationalt, er der ingen spritnye tal på. Men i 2006, hvor omkring 7 procent af omsætningen stammede fra nye produkter, lå Danmark nr. 16 ud af 21 europæiske lande.

Brug for kloge hoveder

Når den private sektor innoverer så lidt, skyldes det ifølge Christian Ohm bl.a., at for få virksomheder arbejder systematisk med området. Og det leder hen til regeringens tredje målsætning. Hvis virksomhederne skal blive mere innovative, vil det være et vigtigt skridt på vejen at indlemme

flere højtuddannede i medarbejderskaren. Keld Laursens forskning viser, at danske firmaer er for lukkede over for omverdenen. "At opsuge den viden, som kunder og leverandører sidder med, og at kunne bruge den bagefter er ikke noget, man bare lige gør. Det kræver medarbejdere med de rette kompetencer."

Derfor skal virksomhederne være vågne og rekruttere flere med en videregående uddannelse, siger Christian Ohm.

"Vi har i Dansk Erhverv en opgave i at forklare, at højtuddannede er en god investering for alle typer af servicevirksomheder. Viden og innovation kræver akademisk power, og det er man nødt til at investere i."

Minister: Uddan flere og bedre

Ligesom Keld Laursen tvivler Dansk Erhverv dog på, at det danske uddannelsessystem giver de studerende de kompetencer, virksomhederne har brug for.

"Det er de private virksomheder, der skal skabe væksten. Derfor skal de unge målrettes meget mere mod at gå ind i erhvervslivet," siger Christian Ohm.

På det punkt ligger Dansk Erhverv helt på linje med uddannelsesminister Morten Østergaard (R).

"Selv om vi hele tiden løfter uddannelsesniveaet i Danmark, er det ikke kommet den private sektor tilstrækkeligt til gode."

Morten Østergaard, uddannelsesminister

Det er op til uddannelsesinstitutionerne at uddanne både flere og bedre, tilføjer han.

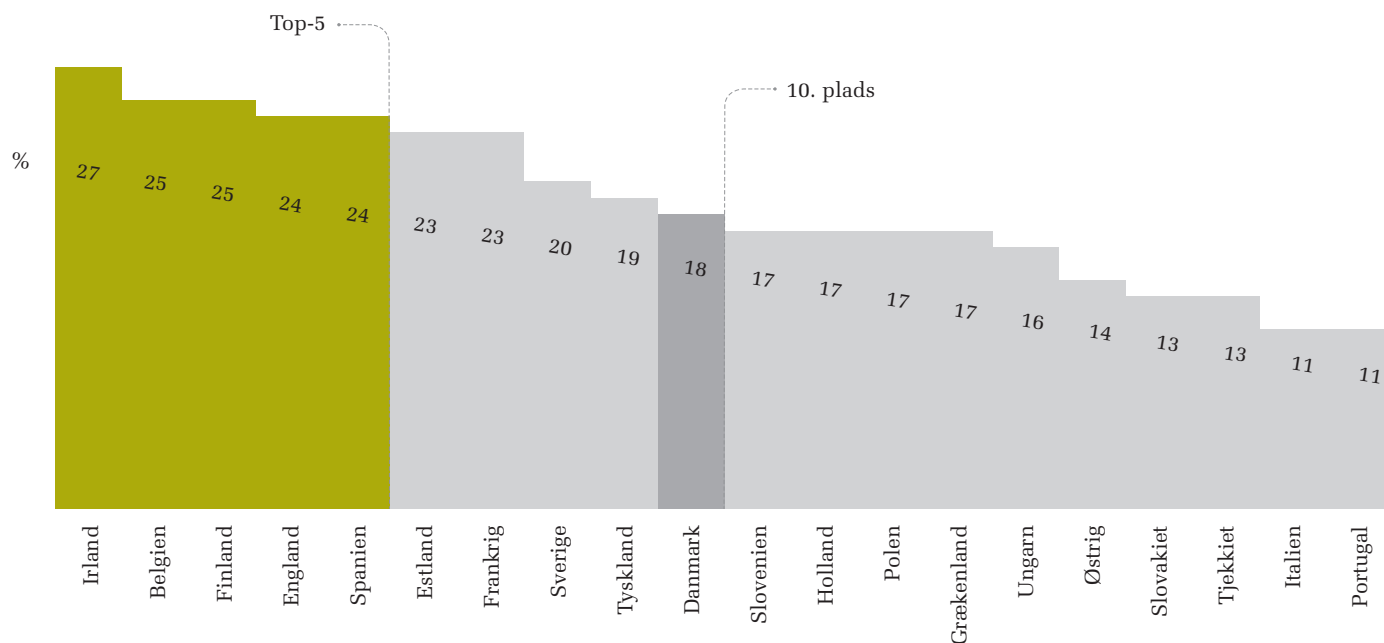
Men hvis andelen af højtuddannede i den private sektor skal øges, er virksomhederne også nødt til at ansætte dem. Hvad gør regeringen for, at det sker?

"På den helt korte bane har vi tilført ekstra midler til videnpilotordningen. Derudover er det muligt, at erhvervslivets rekrutteringsmønstre spiller en rolle, men uddannelsessektoren har også et ansvar. Her skal man ikke kun have fokus på den sidste eksamen, men også på det første job efter studiet." ■

Hvor lille er omsætningen fra innovative produkter hos virksomheder i din branche? Find svaret på www.djoef.dk/defacto. Har du spørgsmål til analysen kan du kontakte Ole Bech Lykkebo, erhvervs-politisk chef i Djøf, på obl@djoef.dk

Danske virksomheder ligger i midterfeltet i Europa, hvad angår andelen af højtuddannede ansatte

Andelen af ansatte med en videregående uddannelse i den private sektor i de europæiske OECD-lande i 2011

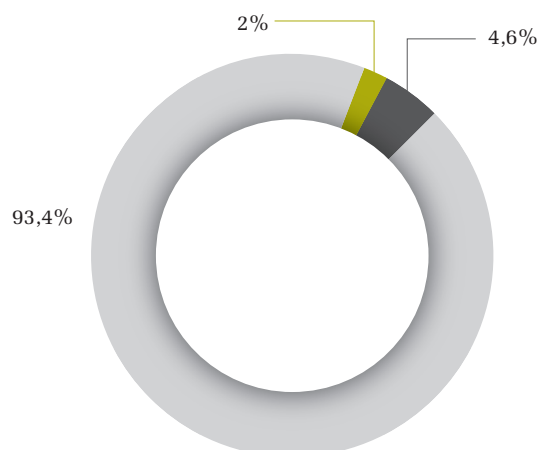

Kilde: Specialkørsel, Eurostat (Labour Force Survey) via Forsknings- og Innovationsstyrelsen

Danske virksomheder lever af serviceydelser og produkter, der er kommet på markedet for mere end 3 år siden

Omsætning i 2011 fra produkter, der:

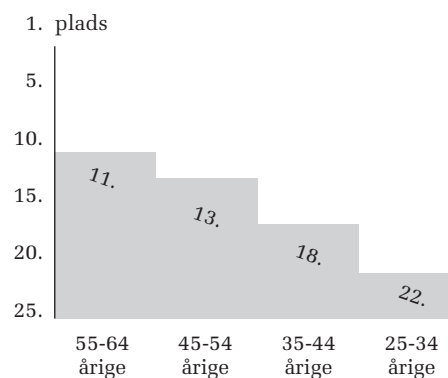
- Er nye på verdensplan
- Alene er nye på virksomhedens eget marked
- Har været på markedet i mere end 3 år

Kilde: Egne beregninger på baggrund af særkørsel fra Danmarks Statistik

Danmark sakker bagud i uddannelseskapløb: Jo yngre aldersgrupper der sammenlignes, des længere nede på ranglisten ligger Danmark

Danmarks placering når OECD-landene rangordnes efter den andel af befolkningen, der har en videregående uddannelse. Opdelt på aldersgrupper.

Kilde: Egen bearbejdning af OECD's Education at a Glance 2012

Højtuddannede skaber høj værdi

Ansatte med en videregående uddannelse øger produktiviteten. Og jo længere uddannelsen er, jo mere værdi skaber medarbejderne.

De private virksomheder skal ansætte flere med en videregående uddannelse. Det er en af målsætningerne i regeringens innovationsstrategi. Men kan det betale sig at ansætte højtuddannede?

Svaret gives af en analyse, som Centre for Economic and Business Research har udført for DeFacto: Hvis målet nås, stiger BNP med 43 mia. kr.

Analysen sammenholder virksomhedernes produktivitet med deres andel af medarbejdere med en videregående uddannelse. Ud fra det beregner man så, hvor meget af værditilvæksten der tilfalder de højtuddannede som højere løn, og hvor meget der kommer hele virksomheden til gode. Det sidste kaldes fælleseffekten.

Beregningerne er en kompleks øvelse, men resultatet er relativt enkelt: Ansatte med videregående uddannelse skaber større værditilvækst – og jo længere de har studeret, jo større er fælleseffekten. Det forklarer Martin Junge, ph.d. i økonomi og forskningschef i tænketanken DEA. “Tallene her siger ikke noget om, hvordan fælleseffekten bliver brugt ude i virksomhederne, men vi ved fra forskning, at højproduktive virksomheder generelt betaler højere lønninger end andre.”

Så ud over at give virksomhedsejerne mulighed for større overskud sørger højtuddannede altså for, at også ufaglærte ved samlebåndet kan få mere i løn.

Forskelle mellem fag og brancher

Ud over uddannelsens længde inddrager analysen også fag. Og her ser man variationer. De mellemlange videregående uddannelser på det humanistiske område udløser en betydeligt mindre fælleseffekt. De fleste af disse uddannelser er dog rettet mod folkeskole og børnehaver. Og analysen kan ikke måle gevinsterne af uddannelse i den offentlige sektor.

Også blandt privatansatte akademikere er der ganske store forskelle mellem fagområderne. Set for den private sektor under ét skaber sundheds- og samfundsvidenskabelige kandidater en årlig fælleseffekt på godt 800.000 kr., mens humanister

og tekniske/naturvidenskabelige kandidater genererer fælleseffekter på hhv. 270.000 og 170.000 kr. Men hvad siger de tal så om, hvordan vi bør prioritere i uddannelsessystemet?

“Tallene indikerer, at man skal satse på lange videregående uddannelser inden for sundheds- og samfundsområdet,”

Martin Junge, forskningschef i tænketanken DEA

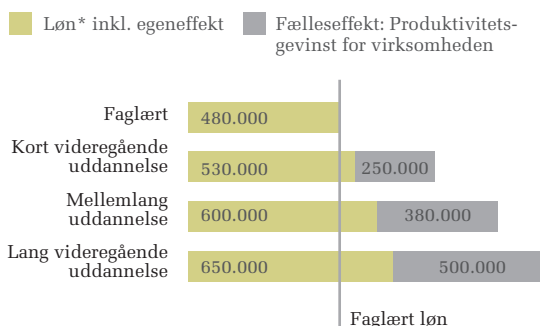
Martin Junge peger dog på, at billedet er broget, da der er forskelle på både fag og brancher. I fremstilling har de tekniske uddannelser højest samlet værdi blandt de mellemlange uddannelser.

“Desuden skal man huske, at analysen også viser positive effekter af faglærte, som der bliver brug for flere af i de kommende år,” siger Martin Junge.

Østergaard: Vi overuddanner ikke

Regeringens målsætning om, at hver fjerde skal tage en lang videregående uddannelse, har udløst heftig debat om risikoen for overuddannelse. Men sammenhængen mellem uddannelseslængde og værditilvækst bekræfter, at det giver god mening at uddanne flere mere, siger uddannelsesminister Morten Østergaard (R). “Når nogle er bange for, at de unge bliver overuddannet, er det påstande, der svæver frit i luften. Det er ikke det, der er problemet. Tallene her viser, at folk i kitler og folk i kedeldragter ikke er hinandens modsætninger, men derimod forudsætninger for hinanden.” ■

Figur. Værditilvækst pr. fuldtidsansat højtuddannet pr. år. Opdelt på egen- og fælleseffekt samt efter uddannelseslængde. Privat sektor (2010).

*Løn er bruttoløn før skat inkl. samtlige løndele, herunder feriepenge, eget og arbejdsgivers pensionsbidrag, akkord, overarbejde, bonus m.v.

Kilde: Centre for Economic and Business Research, CBS

Hvor meget værdi skaber din uddannelse i den private sektor? Find de detaljerede svar for alt fra el-installatører til tandlæger på www.djoef.dk/defacto. Har du spørgsmål til analysen kan du kontakte Ole Bech Lykkebo, erhvervs-politisk chef i Djøf, på obl@djoef.dk

Produktiviteten varierer voldsomt

Selv blandt virksomheder, der opererer i samme branche, svinger produktiviteten kraftigt. Firmaerne i toppen er op til fire gange så produktive som dem i bunden.

Nogle er i verdensklasse, mens andre hænger i bremsen. Det er billedet, der tegner sig i en analyse af produktiviteten i de private virksomheder, som Centre for Economic and Business Research har udført for DeFacto.

Analysen fortæller, hvor meget værdi danske virksomheder skaber pr. ansat, og forskellene mellem de bedste 10 procent og de dårligste 10 procent er betydelige.

De bedste fremstillingsvirksomheder har tre gange så høj produktivitet som de svageste. Og serviceerhvervenes mest succesfulde firmaer er lidt over fire gange mere produktive end virksomhederne nederst på ranglisten. Omsat til tal er der udsving i værditilvæksten pr. årsværk mellem lige godt en million og knap 250.000 kroner.

Store spænd blandt branchefæller

Spredningen mellem top og bund gentager sig inden for de enkelte underbrancher. Hvad end man kigger på vidensservice, kommunikation, transport eller noget helt fjerde, præsterer de bedste en produktivitet, der er mellem det tredobbelte og det firdobbelte af de svagestes. De markante forskelle giver grund til eftertanke, lyder det fra DI.

”Vi skal dybt ned i detaljerne for at finde de egentlige forklaringer på, at den danske produktivitet er gået i stå. De overordnede rammebetingelser – såsom skatten og arbejdsmarkedet – er umiddelbart de samme for de her virksomheder, så der må være andre grunde til, at der er nogle, der performer rigtig godt, og andre rigtig dårligt,” siger Kent Damsgaard, underdirektør i Dansk Industri.

Han peger på, at detailregulering og manglende konkurrence kan være en forklaring for nogle branchers vedkommende.

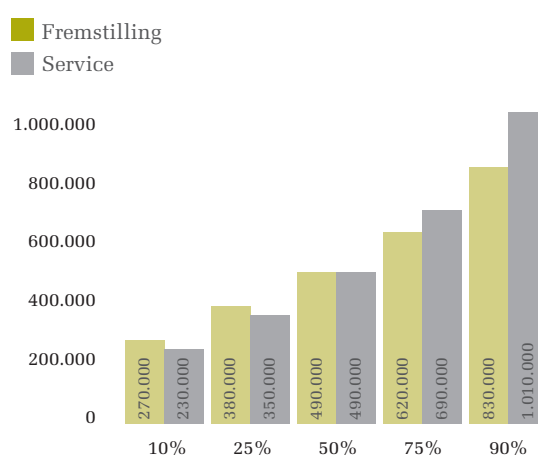
Både studier og firmaer har ansvar

Selv har Dansk Industri samlet en række medlemsvirksomheder i et såkaldt produktivitets-

panel, der bl.a. skal svare på, hvad firmaerne selv kan gøre. ”Vi ved, at de, der eksporterer og investerer i forskning og udvikling, klarer sig bedre, ligesom det giver fordele at have højtuddannede medarbejdere. Så hvis vi kan stimulere flere virksomheder til at ansætte højtuddannede, vil det give en effekt på produktiviteten,” siger Kent Damsgaard.

Figur. De højproduktive virksomheder skaber op til 4 gange så meget værdi som de lavproduktive.

Rangordning af virksomhederne efter værditilvækst pr. medarbejder i henholdsvis fremstilling og privat service

Kilde: Centre for Economic and Business Research, CBS

Det udfordrer uddannelsessystemet, pointerer han: ”Vi skal uddanne de rigtige, og for os er det et fokus, at vi skal have stærke erhvervsuddannelser, fordi vi har brug for dygtige faglærte. Samtidig har de højproduktive virksomheder brug for folk med et højt kompetenceniveau, og derfor kan vi kun beholde dem her i Danmark, hvis vi har en højt kvalificeret arbejdskraft.”

Men det stiller også krav til virksomhederne selv, fortsætter Kent Damsgaard:

”De skal turde ansætte folk med høj uddannelse. Og det kræver forarbejde. Man skal finde ud af, hvilke kompetencer man har brug for, for akademikere skal ikke bare hyres ind til at fortsætte den almindelige drift.” ■

Hvor store er forskellene mellem virksomhederne i din branche? Få svarene på alt fra hoteller til transport på www.djoef.dk/defacto. Har du spørgsmål til analysen kan du kontakte Ole Bech Lykkebo, erhvervs-politisk chef i Djøf, på obl@djoef.dk

Erhvervsudvikling vrider Danmark skævt

Stadig flere af landets arbejdspladser ligger i Hovedstadsområdet og Østjylland. Intet tyder på, at denne koncentration standser i de kommende år, vurderer forsker.

Fra vest mod øst. Fra provinsen og periferien mod de store byområder. Hvert år flytter en større og større andel af landets job den vej, og sådan har det været de sidste to årtier.

Det viser en analyse, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har udarbejdet for DeFacto. Samlet set faldt antallet af arbejdspladser fra 2001 til 2011, men to områder i landet klarede sig bedre end resten af landet: dels København og de omkringliggende forstadskommuner, dels et bælte af jyske kommuner fra Viborg i nord til Kolding i syd.

Bymiljøer giver fordele

Lidt over halvdelen af landets arbejdspladser ligger i disse to vækstregioner, der til sammen udgør blot 22 procent af landets areal.

Koncentrationen hænger sammen med, at de manuelle produktionsjob udfases til fordel for vidensarbejde, for her har byområderne en række fordele. Det forklarer Høgni Kalsø Hansen, lektor ved Institut for Geovidenskab og Naturforvaltning på Københavns Universitet og ph.d. i økonomisk geografi.

”De vidensintensive erhverv passer godt ind i bymiljøer. Firmaerne har stor gavn af at være tæt på andre lignende firmaer,” siger han og henviser til, at viden lettere spredes sig mellem virksomhederne – for eksempel gennem samarbejde, eller fordi de ansatte skifter job og tager deres viden med sig.

Ryk mod øst vil fortsætte

De seneste 20 år er de to vækstregioners andel af de danske arbejdspladser vokset støt og roligt: fra 49 procent af alle stillinger i 1990 til 53 procent i 2011. Og ser man på akademikere, bliver tendensen endnu tydeligere: I 1990 arbejdede 66 procent af dem i vækstcentrene. I 2011 var det hele 71 procent.

Der er ingen tegn på, at den udvikling vender inden for de kommende år, vurderer Høgni Kalsø

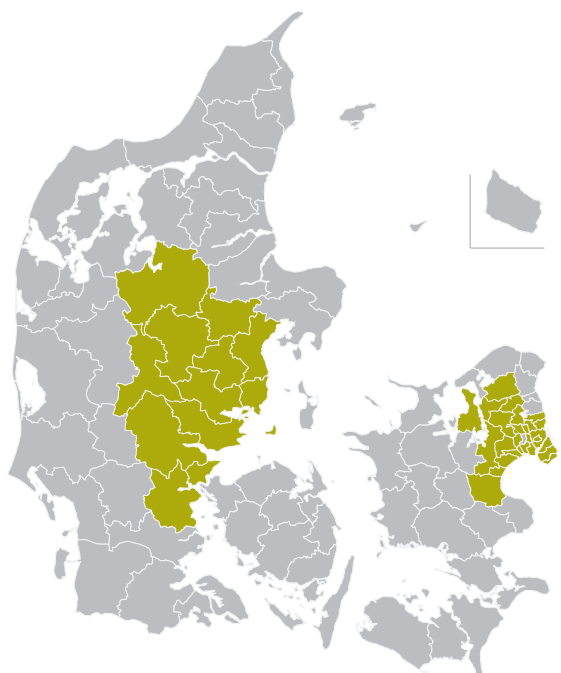
Hansen. Så længe innovation er afgørende for virksomhedernes konkurrencemuligheder, står byområderne stærkt. Bl.a. fordi det er svært at få folk med lange videregående uddannelser til at flytte til provinsen.

Herude er antallet af jobmuligheder for dem ret begrænsede, hvilket især kølner interessen hos de mange akademikere, der danner par med andre akademikere.

”Bor du tæt på et af de store byområder, er der relativt mange arbejdspladser inden for kort afstand. Det gør det nemmere at finde job til to, og derudover kan du også shoppe rundt efter de interessante stillinger. Er du derimod flyttet til Nakskov, risikerer du at blive fanget dernede, hvis du bliver uvenner med chefen, eller virksomheden lukker,” siger Høgni Kalsø Hansen. ■

Figur. Erhvervsudvikling i Danmark

- 22% af Danmarks areal, 53% af Danmarks arbejdspladser (2011). 9% stigning i egne arbejdspladser (1990-2011).
- 78% af Danmarks areal, 47% af Danmarks arbejdspladser (2011). 5% fald i egne arbejdspladser (1990-2011).

Kilde: AE-rådet på baggrund af Danmarks Statistik

Bor du i en kommune, der har underskud af arbejdspladser? Find svaret på www.djoef.dk/defacto. Har du spørgsmål til analysen, kan du kontakte Lars Munck, arbejdsmarkeds-politisk chef i Djøf, på lm@djof.dk

Skæv vækst udfordrer jobindsats

Vi pendler som aldrig før, og stadig flere arbejder uden for hjemkommunen. Det gør det svært for kommunerne at løfte beskæftigelsesindsatsen, siger arbejdsmarkedsforsker.

Ned med kaffen, ud i bilen, op for radioen og så af sted mod den nærmeste store by. Sådan forløber den typiske morgen for rigtig mange danskere. Og afstandene, vi tilbagelægger, bliver længere for hvert år.

I 2010 pendlede gennemsnitsdanskere lige knap 40 kilometer pr. arbejdsdag. Det er 23 procent længere end i 1998, så nu kører vi i snit 1.500 kilometer mere om året. Det viser en analyse, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har udarbejdet for DeFacto.

Den øgede pendling skyldes, at jobbene i stigende grad ligger uden for vores hjemkommune. 40 procent af danskerne arbejder uden for den kommune, de bor i.

Men bliver de ledige, er det hjemkommunen, der skal sørge for at få dem i arbejde igen. Og det er en svær opgave for kommuner, der ikke ligger i landets to vækstcentre, hhv. Hovedstadsområdet og Østjylland.

”Arbejdspladserne koncentrerer sig i vækstcentrene, og arbejdskraften er stadig mere mobil. Men mens virksomhederne er flytbare, er kommunerne geografisk bundne. De kan kontrollere de ledige og give dem hjælp og vejledning – men når der ikke er jobåbninger, er det svært for dem at løse deres opgave. De skal samle op, når borgerne falder ud af arbejdsmarkedet, men de har ikke ressourcerne til også at lave jobskabende aktiviteter.”

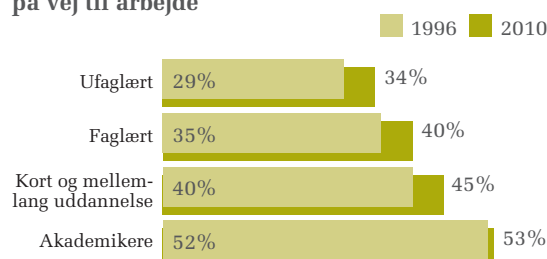
Henning Jørgensen, professor ved Aalborg Universitet.

Jobchef: Kommuner er de rette

Som jobchef i Odsherred Kommune genkender Jens Højlund tendensen til, at arbejdspladserne flytter mod øst. Derfor handler indsatsen over for kommunens ledige i høj grad om at tilskynde dem til at flytte efter jobbene.

Men selvom jobåbningerne altså ofte findes uden for Odsherred Kommune, mener han, at beskæftigelsesindsatsen er placeret det rette sted.

Figur. Så mange krydser kommunegrænsen på vej til arbejde

Kilde: AE-rådet på baggrund af Danmarks Statistik

”Kommunerne er ikke for små til den opgave. De er tværtimod de helt rigtige til at løse den. Vi har et ansvar for de ledige i vores kommune, og derfor skal vi også have beskæftigelsesindsatsen. På den måde undgår borgerne at få den oplevelse, at de er underlagt en fjern regional enhed.”

Brug for regionalt samarbejde

Ikke desto mindre taler Henning Jørgensen for netop en regional jobindsats.

”Større regioner vil give et tilpas stort arbejdsmarkedsopland til at kunne pulje ressourcer sammen og lave større indsats, for eksempel når det gælder uddannelse. Og så er der brug for samlede prioriteringer. Nu har vi seks vækstfora, 13 VEU-centre, 31 VUC'er og 94 jobcentre med hver sin tilgang. En regional arbejdsmarkeds politik vil kunne koordineres med erhvervs- og uddannelsespolitikken, så de peger i samme retning,” siger han.

I Odsherred forstår Jens Højlund godt ideen i mere regional koordinering, men han er skeptisk over for, hvordan det skal ske i praksis. Han tror mere på uformelle samarbejder mellem kommunerne om dele af jobindsatsen.

”Den type samarbejdsfora findes allerede. Nogle vil måske sige, at det ikke er systematisk nok, men hvis virksomheder i Odsherred for eksempel leder efter en type ledige, vi ikke har, så ringer vi til Holbæk eller Kalundborg og spørger dem.” ■

Hvor langt pendler andre, der har samme uddannelse som dig? Eller som bor i din kommune? Find svaret på www.djoef.dk/defacto. Har du spørgsmål til analysen, kan du kontakte Lars Munck, arbejdsmarkeds politisk chef i Djøf, på lmu@djoef.dk

Djøf mener:

”Det er klogt, at regeringen vil øge andelen af højtuddannede i den private sektor, så danske virksomheder kommer op i den internationale elite. Men så nytter det ikke kun at kigge rundt i Europa. Vi er altså også i konkurrence med Asien. Når man er nr. 10 i Europa, er man kun nr. 18 globalt set.”

Allan Luplau, formand for Djøf Privat. // Danmark sakker bagud i innovationskapløb, s. 01

”Vejen til vækst er enkel. Vi skal uddanne flere højtuddannede bedre. Og så skal virksomhederne ansætte dem. En gevinst for virksomheden hvert år på op til 800.000 kr. pr. højtuddannet efter lønnen er betalt. Det er ikke nogen dårlig forretning.”

Allan Luplau, formand for Djøf Privat. // Højtuddannede skaber høj værdi, s. 04

”Christiansborg skal sikre virksomhederne gode rammevilkår. Men der er også nogle virksomheder, der må kigge indad. Når de højproduktive virksomheder kan skabe 4 gange så meget værdi pr. medarbejder, som deres lavproduktive branchefæller, må nogle virksomheder spørge sig selv: Er vi skarpe nok?”

Allan Luplau, formand for Djøf Privat. // Produktiviteten varierer voldsomt, s. 05

”Beskæftigelsesvæksten sker i klynger over hele verden. Også i Danmark. Vi har kun to vækstcentre: Hovedstaden og Østjylland. Det må vækst- og beskæftigelsespolitikken tage bestik af, hvis målet er fortsat vækst. Alt andet er ønsketænkning.”

Lisa Herold Ferbing, formand for Djøf. // Erhvervsudvikling vrider Danmark skævt, s. 06

”Vækstcentrene i Danmark suger jobs og arbejdskraft til sig og er motoren i mobiliteten. Det logiske er at koordinere beskæftigelsesindsatsen fra vækstcentrene. Det giver ingen mening at sprede indsatsen ud i hele landet med et jobcenter i hver kommune, som ikke er forpligtet til at samarbejde. Og slet ikke for de højtuddannede, hvor langt størstedelen af deres arbejdsmarked findes i vækstcentrene.”

Lisa Herold Ferbing, formand for Djøf. // Skæv vækst udfordrer jobindsats, s. 07

